

Fazekas Ágnes: „Az egyik zoknim hagyományos, a másik avantgárd”

Bemutatták Baka István életműkiadásának első kötetét

A költő nevét viselő alapítvány szervezésében mutatták be Baka István életműkiadásának első kötetét a Grand Caféban február 21-én este. Az öt részből álló sorozat a Tiszatáj kiadásában jelenik meg, első darabja a Versek címet kapta. A könyvbemutató alkalmából Olasz Sándorral, a Tiszatáj főszerkesztőjével, valamint Darvasi László és Zalán Tibor írókkal beszélgetett Balog József.

A rendezvényre szép számmal érkező vendégek (akik egy részének állóhely sem jutott a mozi teremben) először egy riportfilm keretében ismerkedhettek meg Baka Istvánnal. Mint kiderült, a sokak által csak szegediként emlegetett költő Szekszárdon született, hazajáró lélekként sokat jelentett számára szülővárosa. Már nyolc évesen verseket írt, később magyar-orosz szakos tanár, s a Kincskereső szerkesztője lett.

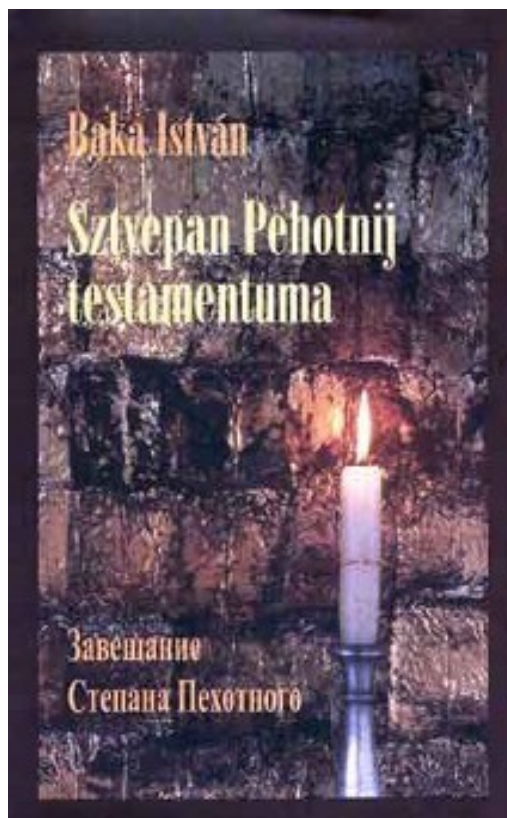
Sokat járt a volt Szovjetunióban, leginkább a hetvenes években, s főleg Leningrádban. Az orosz kultúra, irodalom és a zene mindig közel állt hozzá. Megannyi vers és több prózai alkotása is született az itteni élmények hatására. Szegedhez elsősorban a munkahelye kötötte, de kapcsolatban állt más városok lapjaival, így a kecskeméti Forrással, a debreceni Alfölddel és pécsi lapokkal is.

Verseken kívül írt filmjátékot, szomorújátékot, novellákat, s műfordítással is foglalkozott, főleg orosz szerzők műveit ültette át magyarra. Életében s művészetében fontos szerepe volt a zenének, ihletői között is olyan neveket említ mint Mahler, Liszt vagy Mozart, költők közül Vörösmarty és József Attila, valamint Rilke és García Lorca.

A riportfilmet követően Olasz Sándor, a Tiszatáj főszerkesztője ismertette a most megjelent kötetet. Mint elmondta, ezzel a könyvvel a Tiszatáj Baka István életműsorozatát kezdte el. Terveik szerint néhány éven belül megjelenik az öt kötetből álló sorozat többi része is. A következő a próza- és drámakötet lesz, azt követően adják ki két könyvben a műfordítások, majd lesz egy publicisztikákat és egy interjúkat tartalmazó rész. Ez a mostani, Versek címmel, tartalmazza legteljesebb formában a költő verseit, vagyis olyan költemények is bekerültek, amelyek eddig sehol nem jelentek meg. Szerepelnek benne rögtönzések, tréfás versek, reklámszövegek, melyekben így a játékosság, mint a betegség és a halálmotívum egyaránt benne van.

Olasz Sándor szavaival „az emberi létezés sűrűsége, dinamikája van ezekben a versekben. Bennük nyomon követhetjük, hogyan tűnnek el a stabil pontok az életünkből.” Az egyik legfontosabb értékként azt emelte ki Baka István jellemrajzában, hogy soha nem kötődött egyetlen politikai irányzathoz sem. Besorolhatatlan, beskatulyázhatatlan költőnek tartja. Ezt Felemás zokni című versében Baka így fogalmazza meg: „az egyik zoknim hagyományos, a másik avantgárd”.

A három vendég, Olasz Sándor, Darvasi László és Zalán Tibor megegyezett abban, hogy, ha korszakolni kellene a Baka-életművet, azt a következőképpen tehetnénk. Az első korszak a visszahúzódó, dacos költő korszaka, aki mindenáron a sikert hajszolja. A második a siker korszaka, a harmadik pedig az, amelyre már a betegség nyomta rá a bélyegét. Az íróársaktól hallhattunk néhány mulattató sztorit, anekdotát is a költőről, majd Zalán Tibor Hozzátok a templomba címmel saját novelláját olvasta fel, melyet Baka Istvánra emlékezve írt. Balog József pedig a költő verseiből adott elő néhányat, minek köszönhetően egy kicsit azok is átélhették ezt az érdekes költői világot, akik kevésbé vagy egyáltalán nem ismerik a Baka-életművet.

Linklap. Az SZTE Médiatudományi Tanszékének online magazinja, 2004. február 24.